

ВАРТОВА БАШТА

Вісник
Єгового Царства

“І зрозуміють, що я Єгова”
Езекіїла 35:15

VOL. LXII МІСЯЧНИК № 3

Березень, 1941

ЗМІСТ

ЧАСИ І ПОРИ (Прод. часть 2)-----	35
Теперішні обставини-----	36
Хто є у безпеченстві?-----	37
ЧАСИ І ПОРИ (Прод. часть 3)-----	38
“Взнають”-----	39
Муки-----	40
Світло-----	41
“Знак” близько-----	43
Порада-----	44
Потіха-----	44
АОД (Часть 1)-----	45
Відновлення в чужих мовах-----	34
ВЗІРЦЕВА СТУДІЯ № 3-----	34

“ВИ СВИДКИ У МЕНЕ, ЩО Я - БОГ, ГОВОРИТЬ ЄГОВА” - Іса 43:12

Ukrainian Monthly, published by
WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street,Brooklyn, N.Y., U.S.A.

OFFTCEES

J. F. RUTHERFORD, *President* W. E. VAN AMBURGH, *Secretary*

“Діти твої навчатиме сам Єгова, і великий мир і гаразд буде проміж синами твоїми.” — Ісаї 54:13.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний справдішній Бог, існуючий од віків до віків. Сотворитель неба й землі й Датель життя своїх сотворін; що Льогос був початком Його творива, і Його активним чинником в творенні всіх речей; що Льогос є тепер Господом Ісусом Христом у славі, одягнений в усяку силу в небі й на землі, і є Головним Виконавчим Чиновником Єгови.

ЩО БОГ сотворив землю для чоловіка і звершеного чоловіка для землі й помістив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що з причини Адамового переступу всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і що чоловік Ісус перетерпів смерть, щоб набути ціну викупу для послужних з людства; що Бог воскресив Ісуса до божественної природи і вивисив Його в небі понад всі інші істоти й понад всі інші імена й одягнув Його в усяку силу і владу.

ЩО ЄГОВА ОРГАНІЗАЦІЯ є Теократичною якої ім'я — Сион, і що Ісус Христос є головним Урядником її й правильним Царем світа; що помазані й вірні послідовники Ісуса Христа є дітьми Сиону, членами Єгової організації і Його свідками, яких завдання і привілей є свідкувати про всевишність Єгови, звіщати про Його задуми взглядом людства, як про це в записано в Біблії, і нести оwoчі царства усім, що бажають довідатись про них.

ЩО СВІТ скінчився, і Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі влади, який скинув Сатану з неба й зачав установляти Боже царство ва землі.

ЩО ПОМІЧ і благословення людей землі можуть прийти лише через царство Єгови під Христом, яке тепер зачалось; що наступаюче велике діло Господнє буде знищення сатанської організації й установлення справедливості на землі, і що в тому царстві люди доброї волі, що переживуть Армагедон, будуть дальше виконувати Божий приказ “сповнюйте землю” праведними людьми.

ВІДНОВЛЕННЯ В ЧУЖИХ МОВАХ

Коли пишете до Товариства про відновлення на ВАРТОВУ БАШТУ або ВІСТНИК ПОТІХИ в інші мові чим Англійська, тоді чужа мова повинна бути виразно зазначена (така, як Грецька, Іспанська, Польська, Українська і т. п.) Це переважно треба зробити при зміні адреси або підновлення пренумерати, коли уживаєте щось інше, ніж звичайну карточку відновлення. Коли на карточці відновлення не зазначена інша мова, тоді є припущення, що це є Англійська пренумерата і це спричиняє багато непотрібного клопоту й дуже запізно висилку журналу. **ОТЖЕ НЕПРИМІННО ВИРАЗНО ТРЕБА ЗАЗНАЧИТИ МОВУ НА ВСЯКІ КОРИСПОНДЕНЦІ Й КАРТОЧЦІ ВІДНОВЛЕННЯ.** Це багато улекшить роботу в бюрі, коли ви будете уживати карточку відновлення, котра висилається вам з вашим журналом. Ваша кориспенція з бюро Товариства в Брукліні буде скоро відповіджена на коли ваш лист буде написаний в Англійській мові, як тільки це є можливо для вас.

“ЗАДОВОЛЕНІ”

В цих днях збільшаючого незадоволення із всіма обставинами в світі заголовок ської нової книжечки, “Задоволені”, уражує читача із сильним зворушенням. Зміст ської 32-сторонньої книжечки показує, як і через кого бажання серць

Цей журнал видається в тій цілі, щоб допомогти людям пізнати Бога Єгову і Його задуми, як це вони є подані в Біблії. Він містить науку Святого Письма для особливої допомоги свідків Єгови й всіх людей доброї волі. Він поміщує відповідний матеріал для проповідування через радіо й інші средства публичного навчання з Святого Письма.

Він точно тримається Біблії як авторитету свого навчання. Він зовсім вільний і відокремлений від усіх партій, сект і світських організацій. Він всецело й безвиімково стоїть за царством Бога Єгови під Христом, Його олюбленим Сином. Він не є догматичний, а радше заохочує до уважного й критичного студювання у світлі Св. Письма. Він не мішається в ніякі суперечности, ані його сторінки не є отворені для особистих справ.

Річна Передплата

У злучених Державах виносить \$1.00, в Канаді й інших краях \$1.50; у Великій Британії, Австралії, і в Південній Африці 6 ш. Передплату в Злучених Державах треба висилати через поштової переказ, експрес ордер, або банковий переказ. В Канаді, Англії, Південній Африці й Австралії передплати треба висилати впрост до відділів у тих краях. З інших країв передплату можна посилати до бюро в Брукліні, та лише через міжнародний поштової переказ.

Закордонні Бюра

British 34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian 40 Irwin Avenue, Ontario, Canada
Australasian 7 Beresford Road, Strathfield, N.S.W., Australia
South African Boston House, Cape Town, South Africa

Просимо в кожному случаї адресувати на ім'я Товариства.

(Цей журнал виходить у кількох мовах.)

Всі щирі студенти Біблії, що з причини немочей, убожества або якогось нещастя не можуть заплатити передплату, такі можуть отримати Вартову Башту даром, якщо вони випишуть аплікацію до видавців раз у рік, зазначаючи причину такої аплікації. Цим ми раді допомогти бідним, та поштова регула вимагає письменної аплікації кожного року.

Увага до передплатників: Посвідку за отриману передплату нову чи відновлену ми не вислаємо, хіба о це попросять. На просьбу змінюємо адреси в протягу одного місяця. Один місяць перед скінченням передплати, вислаємо карточку—повідомлення з журналом.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and foreign, \$1.50. Entered r.s second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879

всіх всіх людей доброї волі буде задоволене. На передній обложці знаходиться образець, котрий представляє історію, яку описує автор ської книжечки Суддя Рутерфорд. Ця книжечка “Задоволені” тепер вже висилається всім тим, що заофірюють 5 ц. за одну. Час на загальне розношення ської книжечки є виглошений деінде. (Увага; ця книжечка є лише тільки в англ. мові)

“ВЗІРЦЕВА СТУДІЯ № 3”

Ця нова книжечка, змістом 32 сторінки і котра є оправлена в міцні лупки, покриває серію книжечок Взірцевої Студії виданих наперед. Зміст ської книжечки покриває найновіші лекції Судді Рутерфорда відбитих на шелистівках, іменно “Релігія як Світовий Лік”, й “Конець”. Ця книжечка є дуже цінна, навіть в тім разі, коли ви не маєте згаданих повисше фонографічних шелистівок. При помочі ської книжечки хто-будь, (що говорить на англійській мові) може проводити взірцеву студію Біблії вдома або деінде. Заордеруйте кілька таких книжечок Взірцевої Студії № 3 для тих, що ви надієтесь, що вони спільно з вами будуть студіювати Біблію. Ця книжечка (в англ. мові) буде вам вислана оплаченою поштою по отриманні 5 ц. офіри. Зборові слуги повинні зібрати ордеру і прислати їх гуртово для всіх тих, що бажають мати копію такої книжечки.

ВАРТОВА БАШТА

ВІСТНИК ЄГОВОГО ЦАРСТВА

VOL. LXII

Березень, 1941

№ 3

“ЧАСИ І ПОРИ”

(Продовження)

Часть 2

“Так упрямість невіжів уб’є їх і байдужість дурних погубить їх, хто ж послухає мене, той буде жити безпечно й спокійно, не лякаючись лиха”. – Прип. 1:32,33

Ті вожді релігійні заперечували вісті, яку пославав Бог жидам через Єремію. Казали вони народові, що не загрожує жодна небезпека, і Єрусалим не упаде, ані буде здобутий. Ті фальшиві пророки казали до народу: “Не побачите меча, та й голоду не буде в вас, а повсякчасний мир дам вам на цьому місці. Господь же відказав мені: Ті пророки лож прокують в ім’я Моє. Не послав я їх і не повелівав їм, і не говорив до них; вони прокують вам ложні видива, віщування та пусті мрії серця свого. Тим то так говорить Господь про ці пророки; вони прокують ім’ям моїм, а я не послав їх; вони провадять: Ні меч, ні голод не вдарить цієї землі; зате од меча і голоду погинуть ці пророки. Та й люди, що їм прокують, вони поляжуть по улицах Єрусалимських од голоднечі й меча, й нікому буде ховати їх, – самі вони, жони їх, сини їх і дочки їх, і вилию на них ледарство їх”. (Єрем. 14:13–16) Є добре пригадати собі в зв’язку з тим слова апостола Павла, котрі звучать: “Усе ж се прикладами сталося їм, приписано ж на науку нашу, на котрих кінець віку прийшов”. – 1 Кор. 10:11

28 Держава тоталітарна і високі релігійні вожді діляють разом, щоби здушити вістку і вістників Теократичного правительства бо бачуть вони, що дальше існування тоталітарного правління було би неможливим, коли би побідити мало Теократичне правительство ще в наступстві того, релігійні вожді не будуть мати більше нічого до говорення в справі урядів. Бог заявив з натиском, що царство Його не буде доручене людям, щоби не мали вони нічого з ним до діланья: “А по часах тих царств, здвигне Бог небесний царство, котре повіки не розпадеться, та й се царство не перейде до другого народу; воно повалить і поторощить усі царства, а само стоятиме по віки вічні”. (Дан 2.44) З конечности виходить з того, що піднесення Теократії до цілковитої влади – значить абсолютний кінець тоталітарного і релігійного панування.

29 Всі, котрі не є за Теократією – є проти неї. Сата на і злучені з ним його демони провадять битву проти Теократії. Осліпили вони всіх релігійністів і тримають під своєю контролею вождів релігійних і тоталітарних диктаторів. Як Сатана спонукав релігійністів до противлення і промовлення проти Ісуса Христа, а на користь кесаря (диктатора), то саме повто-

рюється нині. Під проводом релігійністів радикальна товпа звернулася до Пилата (тоталітарного диктатора): “І стали винувати Його, кажучи: Сього знайшли ми, що розвертає народ і забороняє кесареві данину давати, та й каже, що Він Христос – цар”. – Луки 23:2

30 Коли вождям релігійним серед жидів при тому пригадано, що Христос Ісус є їх царем, закричали вони перед Пилатом: “Не маємо царя, тільки кесаря”. (Йоана 19:15) Цим чином вони подали свій голос за тоталітарним правлінням, а тим самим проти Христа Ісуса. Так само нині, релігійні достойники, – образ фарисеїв заявляють себе по стороні тоталітарних, диктаторських правителів. Ісус прокував, що точно такий власне стан буде панувати і казав своїм послідовникам, що будуть вони побороювані через той самий елемент релігійний; факти підтверджують виповнення тих Його пророчих слів. – Йоана 15:18–21

31 Павло і його співтовариші в службі Господній проповідували Теократичну вість, а релігійністи волкли Павла і його співтоваришів перед суд і казали там: “Сі люди вельми трівожать город наш... і навчають звичаїв, котрих не годиться нам приймати, ані робити, бувши римлянами. І встав народ проти них, а воїводи, роздерши одіжжу їх, звеліли бити їх”. (Діян. ап. 16:20–22) Іншим разом знову релігійністи серед жидів привели Павла і його співтоваришів перед городську старшину і оскаржували: “Ті... заколотили вселенну... і ... йдуть проти уставів кесаревих”. – Діян. ап. 17:6,7

32 Всі ті річі написані, зістали у святому Письмі для поучення вірних слуг Бога Єгови, будучих тепер на землі і належить очікувати того, що нинішні противники Теократичного правительства будуть обходитися у такий самий спосіб з свідками Єгови і їх співтоваришами, як то колись обходились з Ісусом і Його апостолами. Безперечні факти показують, що тепер релігійністи поступають так само проти свідків Єгови і їх співтоваришів майже в кожній часті “християнства”. Вожді релігійні вмовили собі, що всіх, що тепер відстоюють і проголошують Теократичне правительство під Ісусом Христом змусять замовчати. То є одинокою причиною, чому таке насильницьке противенство є до вістки Божого царства під Христом, а то вже само через се є переконуючим доказом, що релігійністи є під впливом і силою демонів, котрих головою є Сатана.

ПІДСТУП

33 “Чоловік гріха”, “син погибелі” складається з релігіоністів, їх вождів і союзників, включаючи “лукавого слугу”, т. є. тих, котрі колись були в правді, але пізніше від неї відвернулися. Всі ці релігіоністи противляться Теократичному правительству. Сатана їх перехитрив і під впливом сполучених з ним демонів релігіоністи вмовили собі, що вони мусять здушити свідків Єгови і їх співтоваришів. Їх очевидний успіх в тім ділі є для них знаменом, що Бог є по їх стороні і тим самим вони мають мир з Богом. Таким чином Бог “посилає їм орудованне підступу, щоб вони вірували брехні”, точно так як се було з Аманом. (2 Сол. 2:11) Релігійні достойники заявляють нині, що служать Богу, однак віддаються цілковито спиритизмові або ідолопоклонству. Натхненний апостол про них писав, що Бог посилає їм орудованне підступу “бо вони не прийняли любови правди”. (2 Сол. 2:10–12) Люблять вони власне себе і тому не можуть любити правду.

34 Будучи під впливом і силою демонів і в сильному обмані, вони висновують, що Бог є по їх стороні і тому вони просувалися вперед в їх боротьбі по здушенню Теократичної вістки і вістників; і коли вони мали, як вони думали, доконаний той факт, тоді настав час для них проголосити “Упокій і безпечність”. Хотять вони через то сказати, що релігіоністи і тоталітарні володарі мають мир з Богом, що ті, котрі попирають Теократичне правительтво є здушені, і що вони, т. є. релігіоністи і їх союзники мають мир і є безпечні від дальшого слухання відносно судьби “християнства”. Думають вони, що поставили свідків Єгови і їх співтоваришів в таке положення, де ті не зможуть вже дальше спричиняти горе релігіоністам і тоталітарному правлінню. Так само поступили з апостолами. Ті релігійні провідники були проти апостолів і вони намовили товпу діяти разом проти них; і навіть судді в судах, перед котрими вони були присутні зривали з них одержу в гніві, так ототожнюючи себе з ворогами Теократії. Крім того, вороги поставили апостолів там, де по їхньому думанню мало би бути місцем їх безпеченства. “Повкидали в темницю, звелівши темничнику пильно стерегти їх”. – Діян. ап. 16:20–23

35 В подібний спосіб поступали релігіоністи проти Ісуса. Вони думали, що мусять припровадити Його до мовчання. Вони не бажали заперестати навіть тоді, коли був Він вже розп'ятий, але жадали дальше від тоталітарних володарів, щоб забезпечили вони Його гріб – устанавлюючи при ньому сторожу, щоби Ісус не міг вийти з гробу. (Мат. 27:64–66) То, що діялося з Ісусом і Його вірними апостолами, – служить за певний дороговказ для вірних свідків великої Теократії в теперішньому часі, а головно зараз перед війною того великого дня Бога Вседержителя. Ми живемо в “часах і порах”, отже вірні щиро і старанно пильнують за “знаком”.

36 Коли вірні слуги Єгови під проводом Ісуса Христа побачуть, що закриті їм є всякі дороги, по котрих могли активно т. є. чинно і одверто брати участь з проголошенню Теократичного правительтва, і коли вожді релігійні і їх тоталітарні союзники будуть

говорити “упокій і безпечність”, то буде знаком, що Армагедон, та війна того великого дня Бога Всемогучого власно розпочинається. То буде знаком “часів і порів” для розпочаття битви. До часу появилення того знаку у всіх частях “християнства”, і до часу, коли всі дороги одвертого і щирого давання свідоцтва зістануть закриті, члени останка і “інші вівці” мусять іти дальше наперед і проголошувати вістку Великого Теократа і Його правительтво під Ісусом Христом, царем. Мусить то чинитися для ім'я Бога Єгови, щоби люди доброї волі могли знайти дорогу утєчі.

ТЕПЕРІШНІ ОБСТАВИНИ

37 В 1918 році з'явився Ісус Христос, як цар в храмі, будучи попередньо перед трьома і пів роками через Єгову Бога вивисшений на престол і розпочав судження посвячених і судження народів. Ті з посеред посвячених і признаних були запроваджені до храму, помазані, приготовлені і сформовані, яко “вірний і розумний слуга” Господа, котрому повірив Господь інтереси свого царства, і котрого членів Він вислав, щоби приносили Єгові жертву в праведності. (Мал. 3:1–4); (Мат. 24:47) Слідуючо зібрав Господь велике число свого народу, вчинив їх частю кляси помазаних і розпочав тоді збирати до себе “інші вівці”. (Йоана 10:16) Ті послідовники прилучилися до останка, щоби давати свідоцтво о Теократичнім правительстві, і всі вони разом говорять до людей доброї волі: “Ідіть, беріть участь при воді життя, утікайте до Єгови і до Його царя”. Таким чином народи згромаджені зістали перед Господа, тим великим Суддею і Він виповів, що буде проголошена Теократична вість, що вийшла від Нього, і Господь згромадив до себе свої “інші вівці”, котрі далися пізнати, яко попираючі Теократичне правительтво, а дальше спричинив, що “козли” вдягають на себе їх одержу і цим самим стверджують свою тотожність, що ставить їх противниками Теократичного правительтва. Які ж результати сього? І які існують в теперішніх днях обставини на землі?

38 Вістка о царстві зістала в цім “християнстві” проголошена. Сталося то через уста багатьох свідків, як рівно ж через друковану в багатьох мовах вістку, роздану широко, більше ніж 300 мільонів книжок, що містять Теократичну вість, котрі друковані були на 78-ми різних мовах, вложено зістало до рук людей з ціллю їхнього поінформування. Радіо було вживане для того, щоби Теократична вістка була проголошена по цілій землі. Тисячі фонографів передавали вість царства в присутності і перед вухами мільонів слухачів. Мільйони періодичних видань і інших друкованих публікацій роздано було широко і далеко серед людей. Великі товпи народу слухали з радістю тої вістки, так само, як колись звичайний, простий народ радісно слухав повних ласки слів, виказаних устами Ісуса Христа. Вістка о Єгові і Його царстві вчинила великим ім'я Його і звістила Його величність і Його найбільшу зверхність і незмінність Його закону, вказуючи, що Він є жерело життя і єдине средство до спасення.

Незважаючи на всяке противлення, вірні заявили себе за Єговою і Його законом. Вони радуються в Господі і дають пізнати себе, яко стоячі по стороні Теократичного правительства; тепер з вірою і повною довіреністю в Господа і серед великої опозиції і переслідування свідки Єгови і їх співтовариші разом радісно говорять: “Серце моє нехай зрадується спасенням Твоїм”. (Пс. 13:5) Знають вони, що визволення принесе їм “рука” Єгови, котра—то сила буде вжита через Ісуса Христа.

39 Єгова виправляв силами ворога і постарався, що козли дали себе пізнати, а великий Суддя поставив їх на тій стороні і на такому місці, як у давніх часах був для таких визначив. Провідники релігійні стоячи на чолі тої кляси “козлів”, займають у тій опозиції проти Теократії найпередніше місце. Це є правда, бо релігія є знярядом Сатани, котру оживає він для ошукання людей і направляє їх проти Єгови і Його царя. Ісус Христос, звертаючися до тої кляси релігійних козлів, що старалися затягнути людські сотворіння в їх сіти каже: “Горе вам, письменники та фарисеї, лицеміри! Що проходите море й землю, щоб зробити одного нововірця і коли станеться, робите його сином пекла, удвоє гіршим вас”. – Мат. 23:15

40 При помочі своїх обрядів, ті релігійні проводарі, будучи під впливом і силою демонів, досягли великих успіхів, зібравши багато приклонників, і тоді так каже Ісус до вождів тої кляси “козлів”: “І ви доповнюйте міру батьків ваших. Змії, кокло гадюче, як утечете від суду пекельного?” – Мат. 23:32,33

41 Від 1926 року вість остороги зі слова Єгови, вказуючи на Його заміри знищити всіх противників Теократії була проголошена по всьому “християнстві”. Релігійні чули осторогу, но замість зважати на неї, затверділи свої серця до великого царя і поставили себе на переді кляси “козлів”. Римо католицька гієрархія стоїть при тім напереді, а протестантські релігійні ступають сліпо за проводом гієрархії. Щірі католики і протестанти, котрі люблять справедливість і ненавидять беззаконня, втікли з тих релігійних організацій, а інші все іще втікають і дають себе пізнати по стороні Христа царя великого Теократичного правительства. Всі, котрі так до Христа втекли, є тепер нестерпно переслідувані від вождів релігійних. Таке розділення є виразно зроблене між “вівцями і козлами”.

42 Всі тоталітарні правителі є проти Єгови Бога, бо були вони проти Нього завжди. Під керівництвом Сатани, Нимрод взяв провідництво в релігійних організаціях, а всі інші володарі тоталітарні пішли за його прикладом і всюди прийняли якийсь вид релігії диявола і чинять то дальше. Тоталітарні володарі Росії вигнали послідовників Ісуса Христа і всіх попираючих Теократію і край той закрили для всіх, що несли свідоцтво про ім'я Бога Єгови. Тоталітарний нацистський режим відібрав життя многим, а тисячі інших вірних слуг, попираючих Теократичне правительство, ув'язнив і заборонив проголошення вістки Божого царства під Христом. Диктатор Німеччини зродив релігію, до котрої старався змусити народ, але

котра одверто перечить Єгові Богу і Ісусу Христу. У всіх тих злодійських переслідуваннях тоталітарні правителі отримують попертя, поміч і підтримку великої релігійної організації на землі. “Держава корпоративна” або тоталітарне правління в Італії, вчинило майже неможливим для кого—небудь видавати свідоцтво про ім'я Єгови і Його Теократичне правительство, і мало при тім неограничене попертя і співділення голови римо католицької гієрархії.

43 Великій релігійній організації, т. є. римо католицькій гієрархії і тоталітарно—політичним володарям вдалося тепер здушити проголошення вістки царства у всіх краях: Іспанії, Португалії, Франції, Польщі, Румунії, Греції, Бельгії, Чехословаччині, в державах Балтійських, Фінляндії, Норвегії, Данії, Швеції і фактично на цілм континенті Європейським. До тих народів приналежать іще багато островів, а також Японія, Квебек і інші місцевості. Лише незначна кількість місцевостей лишилась, де вість про Теократичне правительство може бути проголошена. Причина не є в тому, що ніби Бог не є Всемогутній, але в тому, що Він дозволяє ворогу доконати саме то, що Він був вповів віки тому.

44 Римо католицька гієрархія, котра провадить т. з. “Католицьку Акцію” і послуговується своїми публікаціями і іншими осередками преси публічної, попирає безоглядно знищення свідків Єгови і їх співтоваришів, як рівно ж їх працю давання свідоцтва о Теократичнім правительстві. Всюди в Сполучених Державах чинені є щоденно певні зусилля, щоб зупинити проголошення Теократичної вістки. Урядники, судді слідчих судів і апеляційних судів ігнорують рішеннями найвищих судів в краю і знаходять яку—небудь причину, щоб арештувати і ув'язнити вірних послідовників Ісуса Христа, котрі звіщають людям, що Єгове правительство являється одиноким средством до визволення і спасення

45 Коли то релігійністам і їх тоталітарним союзникам вдасться цілком здушити Теократичну вістку, по всіх частях землі, що говорять по-англійськи, тоді належить очікувати, що релігійні вожді викликувати будуть: “Упокій і безпечність”.

ХТО Є У БЕЗПЕЧЕНСТВІ?

46 Тоталітарний союз старається впевнити себе, що вони знаходяться в безпеченстві і знищення не прийде на них. Єгова знав кінець від самого початку і перед давними вже часами предсказав через свого пророка, що вони будуть чинити і говорити, а іменно: “Ми з смертю зробили умову, рядну вчинили ми з пеклом: Коли побиваючий бич переходитиме, він нас не досягне, бо ми втечище певне маємо у льжі, й в омані притулок надійний”. На то відповідає Єгова: “І так, ваші змовини з смертю розірвуться, і ваша рядна з пеклом не встоїть; і як прийде побиваючий бич, то й вас погубить”. – Іса. 28:15,18

47 Лише ті одиниці, що цілком посвятилися Єгові і Його царству під Ісусом Христом і стоять сильно

і твердо в їх підтримці Теократичного правительства будуть в безпеченстві. О вірнім останку свідків Єгови є написано, що зістали вони “підхоплені... назустріч з Господом” в храмі і там зможуть вони перебувати в безпеченстві, “під покровом Всевишнього”. (1 Сол. 4:17) Завважте ті дорожочні обітничі, котрі Бог Єгова дає тим вірним і котрі є зазначені в сліду-ючим тексті: “І вчиню з ними завіт мира та й пови-ганню з землі хиже звірре, й будуть жити собі безпеч у степу й спати по гаях. Не будуть вони вже здобичею народам, і дикий звір не буде їх пожерати; безпеч житимуть вони, й ніхто їх не буде лякати”. (Езек. 34:25,28) (Дивись також Захарї 14:11; Єремїї 23:6; 32:37; 33:16)

48 “Інші вівці” Господа, що втікли до Теократії там мають обітничу, що зістануть захищені і утримувані в безпеці, доки гнів Божий не перейде.

49 Всі знаки показують, що Армагедон є дуже близько. Нехай всі ті, що цілком покладаються на Єгову і Його царя залишаються непорушними, твердими і вірними. Той “знак” станеться напевно в близькій будуччині явним. Релігійоністи і їх політичні попірачі будуть тоді казати “упокій і безпечність” і старатися робити вигляд, що вони знаходяться в мирі і безпеченстві. Що ж по тім?

(Продовження слідує)

“ЧАСИ І ПОРИ”

(Переложено з англ. “Вартової Башти” з 1-го Вересня, 1940)

Часть 3

“Жезлом желізним розіб'сш їх, як череповину поторошиш їх”. – Пс. 2:9

ЄГОВА, ВЕЛИКИЙ ТЕОКРАТ, посадив на престолі свого царя Ісуса Христа. Він дав свому цареві всі народи землі в посідання. Він головно припоручив свому цареві виступити проти тих, що змовились проти Його помазаних свідків, які були ревні в даванні свідоцтва про ім'я Єгови і Його Теократичне правительство. Ці правди є ясно і сильно зазначені в другій Псалмі. Ці слова виражають замір Єгови, котрий-то замір напевно буде виконаний, тому що Бог так замірив, і Він напевно виконає його; і кожний, що вірить в Єгову і вірить в Його слово, буде споглядати на нього.

2 Релігійоністи і тоталітаріяни не лише змовилися проти Теократії, але в теперішнім часі поповнили багато явних діл проти представителів Єгови. Це вони заподіяли в “часах і порах”, тобто від часу, коли Ісус Христос сів на престолі в 1914 році і аж до тепер. Таким чином вони відкрито показують своє противенство Богу Єгові і Його царю. Ті заговірники часто викликали Єгову, і тепер скоро наближається вершок, а їх лукавство стається більш очевидним з кожним днем. Вони здушили вість царства майже по всій землі, і це виглядає, що в скорім часі вони цілком здушуть роботу свідоцтва. Це буде означати, що “незвичайне діло” Єгови стало викінчене після Його волі. Це буде також доказувати, що ті заговірники умисно і з злим наміром виконали їх лукаву часть проти Єгови і Його свідків. Закінчення роботи свідоцтва напевно буде нагодою, коли релігійоністи і їх союзники будуть зухвало говорити: “Упокій і безпечність”. Цей текст після іншої версії є перекладений: “Все добре і все безпечно”. (Моффат) То буде “знак” або переконуючий доказ, що Армагедон є близько до початку. Діяльність людських сотворінь під впливом

бісів йшла подібним напрямом всякого часу. Отже, судячи про недалеку будучність при помочи минулого, треба сказати, що проголошення релігійоністами і їх союзників, що “все гаразд”, буде нагодою для них зачати поздоровляти і вітати один другого. На своїм п'янім бенкеті вони будуть говорити між собою один до другого: “Упокій і безпечність”; тепер в нас “все гаразд”. То буде нагодою для поздоровлень між ними, як у випадку з Самсоном, коли він був зроблений предметом забави в храмі дагона”. – Суд. 16:23–27

з Апостол Павло повідомляє вірних слугів Божих чого слід очікувати, що приведе до цього вершка і каже їм, що коли вони побачуть цей знак, т. є., коли релігійоністи і їх союзники проголосять упокій і безпечність, “тоді несподівано настигне на них погибель”. Це здається означає, що “битва того великого дня Бога Вседержителя” зачнеється несподівано, як грім з ясного неба. Грецьке слово тут подане “несподівано” є *aphidios*, і означає “невидимий для навколишнього світу”. Знаходячись під впливом і силою демонів, і через те в темряві щодо Божого заміру, противники Теократичного правительства будуть захоплені несподівано. Господь Ісус, промовляючи до своїх слухачів відносно тієї самої битви Армагедону, сказав: “Остерігайтеся ж, щоб часом не обтягчилися ваші серця прожорством, та п'янством, та журбою життя сього, й щоб несподівано (нагло (Діаглот, примітка) на вас не настиг день той. Ба, як сітка, впаде на всіх, що живуть на лиці всієї землі. Пильнуйте по всяк час молячись, щоб удостоїлися втекти від того всього, що має статись, і стати перед Сином чоловічим”. (Луки 21:34–36) Також Ісус сказав:

“Оце ж пильнуйте: (не знаєте бо, коли пан господи прийде, увечері, чи опівночі, чи в півдні, чи вранці); щоб, прийшовши несподівано, не знайшов вас сплячих. Що ж я вам глаголю, усім глаголю: Пильнуйте”. – Марка 13:35–37

4 “П'яні” одиниці сплять, оскільки те відноситься до заміру Єгови. Вірні одиниці, що вповають на Господа, будуть вповні пробуджені і будуть знати, що станеться.

5 Та “несподівана погибель”, котра походить від Бога Єгови, в Його слові є названа “Його діло, Його діло дивовижне”. (Іса. 28:21) Ісус Христос виконає присуд Єгови, тому що Йому є дана власть. (Йоана 5:27) “А вам горюючим, одраду з нами в одкриттю Господа Ісуса з неба з ангелами сили, в огні поломяному даючи відомщення тим, що не знають Бога і не коряться благовістю Господа нашого Ісуса Христа. Вони приймуть муку погібель вічну від лиця Господнього і від слави потуги Його, як прийде прославитися у святих своїх і дивним бути у всіх віруючих (бо ввірувано свідкуванню нашому між вами) в той день”. (2 Сол. 1:7–10) Цим чином Господь відкриває для тих, що вірять і є послухні Йому, який буде кінець противників Теократичного правління. Вороги Єгови потерплять ту саму судьбу, що спала на первенців Єгипта. – Жид 11:28

6 Армагедон коли раз зачнеться, буде продовжатися, аж кожда часть сатанської організації стане знищена, і то без жодної надії на повернення. “Буде бо тоді мука велика, якої не було від настання світу до сього часу, й не буде”. (Мат. 24:21) Та битва зазначить остаточний кінець ворогу. В часі гордої та радісної безпеки, релігійні і їх союзники потерплять несподівану погибель задля їх противенства великому Теократу. Та “несподівана погибель настигне” від Єгови через Ісуса Христа. “Один єсть Законодавець, що може спасти і погубити”. – Якова 4:12

“ВЗНАЮТЬ”

7 Святе Письмо виразно заявляє, що “вони визнають, що Я – Єгова”. (Езек. 35:15; 36:38, 38:23; 39:7, А.П.В.) Отже, звідси мусить бути заключити, що коли знищення прийде на заговірників, тоді вони визнають, що це є виконанням присуду Всемогучого Бога проти них. Релігійні не можуть вдало проголосити “Упокій і безпечність”, хіба що вони приложать спільні зусилля з політичними, комерційними, судовими і іншими елементами сатанської видимої організації. Тоді вони разом виступлять в потужній діяльності проти свідків Єгови і їх співтоваришів. Отже здається, що коли битва Армагедон зачнеться, тоді світський елемент сатанської організації скоро зверне проти духовенства, цебто, релігійних провідників; бо написано: “Бог бо дав (це) у серця їх, щоб чинили волю Його”. – Одкр. 17:16,17

8 Є це розсудним, що Єгова порушить деякі надприродні явища до маніфестації, щоб поразити страхом політичні, комерційні і інші елементи людства і дати їм зрозуміти, що вони були страшенно ошукані віщуваннями духовенства, тобто їх релігійними проводарями; через те вони несподівано звернуть

проти релігійних провідників і знищать їх, і цим чином скинуть ту стару блудницю із своєї спини. (Дивись Аввакума 3:14) Виразний прообраз цього був зроблений, коли Аммонії, Моабії та горяни з Сеїра разом виступили в похід напасти на завітуючих людей Бога Єгови в Єрусалимі і тоді Аммонії та Моабії спершу знищили горян Сеїра, які представляли релігійністів, а опісля один одного. (Дивись 2 Паралипоменон 20:20–23; і Вартова Башта з 15 серпня, 1938 року)

ХВАЛЬКИ

9 Писання каже, що релігійні провідники перші зачнуть вихвалитися і говорити “Упокій і безпечність”, і тоді “несподівано настигне на них погибель”; (згідно перекладу Моффата) “знищення одразу прийде на них”. Релігійністи досягли найвищої точки своєї самовпевненості, стались відчайдушними в своїх словах і ділах. Вони заключили, що при помочи свого нечистого способу вони доконають своєї цілі, і що тепер вони є вільні, як від свідків Єгови, так і від Божого гніву. Римо католицька гієрархія, протестантські провідники, жидівські рабіни і інші релігійністи, здається є заключені в цій клясі, що кажуть одні до других: “Зараз все гаразд; ми маємо все, чого бажали. Так було в Єрусалимі, що представляло те, що тепер впаде на “християнство”. Без сумніву, що Єрусалим був типом на “християнство” і те, що Бог говорив через свого пророка Єремію відносно Єрусалиму і його священників і пророків тепер відноситься з більшою силою до священників і пророків “християнства”, як записано: “Бо від наймолодшого та й до найстарішого дбають вони всі про наживу, й від пророка до священника – всі витворяють оману. Легковажать вони собі рани в людей моїх і думають хутко позагоювати, говорячи: “Спасення!” Мир! А ніякого мира нема. Хіба вони соромляться, витворяючи гидоти? Ні, нема їм сороба, не червоніють, та й не тямлять уже, що то таке соромитись. Тим і попадають вони між поваленими, як наїде година моєї кари, говорить Господь”. – Єрем. 6:13–15

10 Всі безсторонні люди можуть тут добре зрозуміти, що це видання не видається з ціллю, щоб виставити когось на сміх і зневагу. Ціль є та, щоб звернути увагу на те, що Бог Єгова заявив давно тому і що Він напевно виконає в повноті в дуже скорому часі. Це видання є осторогою для користи тих людей, що є доброї волі до Бога, і видано тепер, щоб вони могли пізнавати, яка є воля Божа відносно них. Коли вони бачуть прообрази або типи і тоді розпізнають сповнення в цьому часі, то це помагає їм визначити їх єдиний властивий напрям. Духовенство сьогодні мильно оскаржує свідків Єгови в нетерпимості до католиків, протестантів і жидів. Та фактом є, що свідки Єгови не мають нетерпимості ні до кого. Свідки Єгови вважають, що кожда одиниця має право вільно висловлювати свої думки, і також, що научення або доктрини виставлені яким-будь чоловіком чи системою можуть бути властиво скритиковані. Не можна навчати людей будь-яким іншим способом окрім правильного. Свідки Єгови проголосують правду, як вона є записана в святому Письмі

і котру Бог приказав, щоб усі Його завітуючі люди проголошували в теперішнім часі. Отже ті, що бажають вчитися, і що мають уха до слухання, звернуть свою увагу на те, що тут є поміщено. Інші не будуть зважати.

11 Те, що пониже є зазначено, Господь Бог виповів проти релігійоністів, що противляться Теократичному правительству. Правдиві слуги Єгови на землі лише проголошують вість, котру Бог сам дає. Нарід ізраїльський впав під вплив і силу демонів. Релігійні провідники забули їх угоду і їх повинність до Бога, і звернули до релігії. Цим вони змалювали прообраз, а дійсність знаходиться тепер у виконанні на релігійоністах “християнства”. Для тієї причини є написано у святому Письмі, що річі, які сталися у зв'язку з релігійоністами Єрусалима, становлять типи або приклади для научення тих, що живуть тепер на землі. (1 Кор. 10:11, Рим. 15:4) Отже, нехай люди доброї волі завважають добре на слідуючі тексти, котрі-то тексти святого Письма відносяться в цьому часі до всіх тих, що противляться Теократичному правительству. “Тим же то дорога їх буде їм, наче ожеледа в темряві; торкнись їх, а вони попадають; пошлю бо лихоліття на їх, час кари їх, – говорить Господь. В пророків Самарянських бачив я безум: пророкували вони в ім'я Баалове, й звели з ума люд мій, Ізраїля. У пророків же Єрусалимських бачу я страшні речі; живуть вони перелюбно, блукають в неправді, і піддержують руки лиходіям, щоб ніхто не вертався з безбожності своєї. Вони мені такі, як Содом, а осадники його – як Гоморра. Тим же то говорить так Господь про ті пророки; ось я нагодую їх полином, а напою їх водою з жовчю, бо від пророків Єрусалимських розлилась безбожність по всій країні. Ще так говорить Господь сил небесних: Не прислухуйтесь словам тих пророків, що вам пророкують, вони зраджують вас, оповідають мрії серця свого, а не з уст Господніх. Раз-у-раз говорять вони моїм зневажникам: Господь сказав: мир буде вам. А всякому, хто ходить в упрямості свого серця, провадять: Ніяке лихо не прийде на нас”. (Єрем. 23:12–17) “І надійде на них погибель; вони шукатимуть спокою, та не знайдуть. Прийде нещастє за нещастєм, і (страшна) чутка за чуткою, і (марно) проситимуть у пророка віщби, та й не стане науки з священика й поради в старців. І сумуватиме цар, і князя обгорне перестрах, а в землян дрозжатимуть руки. Я вчиню з ними після їх доріг, якими ходили, і після їх судів буду їх судити; і зрозуміють, що я – Господь”. (Єзек. 7:25–27) “І буде рука моя проти тих пророків, що ніби бачать пусте й пророкують лож; у раді народу мого вони не будуть і в спис дому Ізраїлевого не впишуть їх, та й у землю Ізраїля вони не прийдуть, а тоді зрозумієте, що я – Господь Бог. За те, що вони баламутять мій люд, мовляючи: мир–безпека, а миру нема, й як той ставить стіну, вони мастять її глиною. То скажи тим мастільникам, що вона впаде. Прийде ливень, кам'яний град і вихор, та й розвалить її. І ось, розпадеться стіна, й хиба тоді не скажуть вам: Де ж той тинок, що ви тинкували? Тим же то ось як говорить Господь Бог: Пошлю вихра в моїй досаді, і ливне

ливень у гніві моєму, й вдарить кам'яний град в ярості моїй і все розбурить. І розкидаю стіну, що ви її ліпили глиною, й повалю її на землю, що й основи буде видко, і впаде вона, та й ви з нею погинете, й визнаєте, що я – Господь. І виллю досаду мою на стіну й на тих, що її ліпили, та й скажу до них: Нема стіни та й нема мастільників її – (нема). Тих пророків Ізраїлевих, що пророкували Єрусалимові та вістили йому видива спокою, коли нема спокою, говорить Господь Бог”. – Єзек. 13:9–16

12 Єрусалим стався ідолопоклонним через те, що прийняв традиції людей і піддався релігії; і в цьому Єрусалим представляв “християнство”, котре в подібний спосіб сталось ідолопоклонним в теперішньому часі. Провідники в релігійнім “християнстві”, будучи під впливом і силою демонів, знаходяться в стані точно подібно тому, котрий існував в Єрусалимі зараз перед його знищенням. Бог порушив написати відносно ідолопоклонного Єрусалиму, що мало несподівано впасти на нього, і це предсказує те, що має несподівано прийти на “християнство”. “Християнство” є тягарем для всіх людей, що сильно тримаються його релігійних наук і звичаїв.

МУКИ

13 Світова війна спричинила великі муки “християнству” подібно мукам при народженню, відносно чого Господь Ісус сказав: “Все ж се почин горя”. (Мат. 24:8; Марка 13:8) Через чотири роки світова війна лютувала; тоді Господь вкоротив ті муки, щоб “ся євангелія царства” могла бути проголошена до людей перед остаточним кінцем. (Мат. 24:14, 21, 22) Той період часу слідує, від 1918 року аж до Армагедону, є періодом, в котрім Господь уживає своїх свідків зібрати до себе свої “інші вівці”, що будуть становити “велику громаду”. (Одкр. 7:9–17) Коли Армагедон зачнеться, той клопіт, як заявляє Писання, буде як “муки на маючу в утробі”. Ті муки будуть далеко гірші, як клопіт для духового Якова в роках 1917 і 1918. Протягом 1917 і 1918 років, головнo Божі завітуючі люди на землі представлені “Яковом” зносили великі терпіння. Божі завітуючі люди були вибавлені з того нещастя, про що є написано: “Поспитайте й міркуйте: чи мужчина роджає? А чом же бачу в усіх мужів руки на череслах, мов у породіллі, а всі поблідли на лиці? Ой горе! Страшний той день, не було такого (в попередній історії духового Ізраїля); нещасний час для Якова, але йому (вірним слугам Єгови, котрі становлять “вірного і розумного слугу” клясу) прийде рятунок”. – Єрем. 30:6,7

14 З наближенням великого нещастя для “християнства”, котре є назване муками мов жінка у породіллі, “християнство” не буде вирятуване з того, але вмере без надії на повернення до життя. Пояснюючи спосіб такого нещастя, Ісус сказав: “Жінка як роджає, смуток має, бо прийшла година її, скоро ж уродить дитину, вже не пам'ятає муки з радощів, що народився чоловік на світ”. – Йоана 16:21

15 Коли битва Армагедон зачнеться, зойки тих, що противились Теократії будуть подібні мукам жінки

в передсмертних судах. (Іса. 42:14) Наслідок буде, як зазначено в 1 Мойс. 35:16–18: “І рушили вони з Бетеля, і було вже недалеко до Єфрата і настигла Рахелю родільна мука, і мала вона породи важкі. Сталося ж, як вона мала важкі породи, каже їй баба сповитуха: Крепись, бо й се буде в тебе син. Сталося ж, як покидала її душа, умірала бо, дала йому ім'я Беноні, болюча дитина, отець же дав йому ім'я Бенямин, щасна дитина”. Інша відповідна ілюстрація є знайдена в 1 Сам. 4:19,20 про невістку Ілія. Вона була вагітна і мала родити, і як почувла про битву біля Силому і наслідок її, то “породила; бо вхопили її болі”, і вона вмерла. То був образ Єгового “дивовижного діла”, котре виглядало дивним для Ізраїля в тім, що Єгова Бог дозволив филистїям дістати перемогу у війні над Ізраїлем. Тоді ізраїльтяни представляли невірне “християнство” тому, що Ізраїль був невірний, а филистїї були виконателями Божих присудів. В Армагедоні не буде паморочного стану, щоб затерпла біль “християнства” при народинах того, що воно надіялось буде його власне правительство. Його мука закінчиться цілковитим знищенням. Зіпсованість “християнства” зробить його муки більш сильнішими. Це є вповні поперте словами текста: “І не втечуть вони”. (1 Сол. 5:3) Заперечна частка “не” уживається в грецькому тексті як подвійне заперечення, тому *Поправлена Версія і Роттердам* перекладає його в цей спосіб: “Ніяким чином вони не втечуть”. Після *Діаглома*: “Ні в якому разі вони не втечуть”. Коли релігійністи почнуть співати, бажати щастя і витати один другого наче доконали своєї цілі, і коли вони скажуть один до другого: “Тепер маємо повний порядок, ми досягли упокій і безпеку”, несподіване знищення впаде на них з руки Господа, і ні в якому разі вони не зможуть утекти.

16 Всі тоталітарні володарі і їх релігійні поплечники є ворогами Теократичного правительства. Ніхто з ворогів Божих не втече, тому що Він їх всіх дістане. Армагедон очистить усіх, що противились Єгови в установленню Його правительства справедливості. Рука Господа не пропустить жодного ворога без ріжниць, де вони будуть шукати сховища: “Рука твоя знайде всіх ворогів твоїх, твоя правиця досягне всіх ненавидячих тебе”. – Пс. 21:8

17 Духовенство різних релігійних організацій вважало себе пастирями своїх стад, і вони охоче і радо удавалися до титула пастир або пастор. Вони зробили політичних і комерційних визначних людей головними свого стада і відносно всіх цих, коли Армагедон зачнется, Господь через пророка Єремїю каже: “І не буде втечища пастирям, ані притулку передним ув отарі”. (Єрем. 25:35) Це значить цілковите знищення всіх противників Теократії.

18 Слідуючі Писання написані давно тому виразно і відповідним чином відносяться до дня Армагедону: “Бачив я Господа над жертівником стоячого (місце брехням “християнства” або бісовського почитання); й звелів він: Удар по главневі в воріт (входу в “християнство”), щоб аж одвірки ((Поправлена Версія) пороги; (шлях або стежка духовенства) захитались, і повали їх усім їм на голови (Поправлена Версія)

і розтрощи їх усіх голови на порох), а тих, що з них зостануться, я мечем повбиваю, не втече з них ніхто, що буде втікати, й не врятується ніхто, що схоче врятуватись. Хоч би зарились у преїсподню (шеол; т. є., у глибокі сховища в землі, щоб врятуватись від бомбів і газових атак), то й звідти добуде їх рука моя, хоч би на небо вийшли (підніматись у повітряний простір на літаку, щоб утекти від горя), поскидаю їх звідти. Нехай би поховались на вершину Кармеля (скелясті печери в горах) і там я їх віднайду й заберу; хоч би заховались на дні моря (на підводних човнах), я звелю змію морському (той, хто спричиняє лихо і нещастя), там їх кусати (знищити їх). Як же пійдуть у неволю наперед ворогів своїх, то прикажу мечеві (Христос, Виконатель приказів Єгови) й там їх повбивати. Я оберну очі мої на них, – та на біду їм, а не на добро”. – Амоса 9:1–4

19 Знову Бог порушив того самого пророка написати відносно противників Теократії: “І в моторного не буде снаги втікати, й силач ізнеможе на силі своїй, та й хоробрий не врятує життя свого. Ні лучник не встоїть із луком, ні швидкий в ногах не втече, та й їздець на коні не спасе життя свого. Ба й наймужніший з–між відважних утікати буде того часу без оружжя, як нагий (ганебний боягуз), говорить Господь”. – Амоса 2:14–16

20 Ні Гог, ні Гітлер, ні будь–які інші провідники противників Теократії не зможуть утекти від гніву Всемогучого Бога. Виконавчий Чиновник Єгови поразить всіх противників. Божий гнів настигне князя темряви і всіх демонів (Ефес. 6:12), і всіх людських сотворинь, що тримаються або залишаються під впливом або силою демонів. Всі вони знаходяться в темряві щодо заміру Єгови і отверто противляться Теократичному правительству; всі такі є ворогами Бога Єгови, і всі пропадуть. Та битва зазначить остаточний кінець лукавству. Ніхто з лукавих не знайде дороги до утечи.

СВІТЛО

21 “Світло сиплеться на праведника”. Праведність дається лише тим, що цілковито вповають на Бога Єгову і Ісуса Христа і вповні посвячуються Теократії. Всі такі люблять Бога Єгову і радісно служать Йому. Для потіхи і надії тих вірних слуг Єгова порушив написати ці слова: “Ви, що любите Господа, ненавидьте зло! Він хоронить душі людей побожних; з рук беззаконних визволяє їх. Світло сиплеться на праведника, а радість на щирих серцем. Радуйтеся, праведні, в Господі, і прославляйте святе ім'я Його”. – Пс. 97:10–12

22 Цілий світ тепер лежить у злому. (1 Йоана 5:19, А. П. В.) Вірні слуги Єгови не є частю цього лукавого світа. (Йоана 15:19) Темрява покрила землю, володіючі чинники, а паморок – народи, котрі йдуть за світовими провідниками. (Іса. 60:2) В протилежності до тих, що утримуються в узах темряви, апостол каже до тих, що є вірними помазаниками Господа Ісуса слова потіхи: “Ви ж, братте, не в темряві, щоб той день як злодій, захопив вас”. – 1 Сол. 5:4

23 Ці слова апостола відносяться до останка тепер на землі, і котрі остаються правдивими і непохитними в своїй посвяті до Бога. Це є ті одиниці, про котрі апостол згадує в попередній голові от цими словами: “Се бо вам глаголемо словом Господнім, що ми, которі зостанемось живими до приходу Господнього, не попередимо тих, що впокоїлись. Потім ми, которі зостанемось живі, вкупі з ними будемо підхоплені в хмарах назустріч Господеві на воздух, і так завсігди з Господом будемо”. – 1 Сол. 4:15,17

24 Одиниці, що тут є з Господом, це ті, що знаходяться в храмі, а отже в світлі, і від приходу Господа до храму світло Бога сяє на Ісуса Христа в храмі і відображається на членів громади храму. (Одрк. 11:19) Всі, що перебувають в храмі, знаходяться у світлі і є цілком обізнані про Божий замір. Всі, що втікають до організації Єгови під Христом, отримують світло і охорону, якщо вони позістануть вірними в їх посвяченню до Теократії і в послушенстві до її правил. Таким чином Господь дає останку і їх співтоваришам запевнення своєї охорони і благословенства під час вираження свого гніву.

25 Сталося це в 1926 році, що Господь зачав вилити п'яту чашу на город, цебто лукаву організацію, що володіє світом, і відносно чого є записано: “А п'ятий ангел вилив чашу свою на престол звіра, і стало царство його темне. І кусали язики свої від болю; і хулили Бога небесного задля болящів своїх, і задля боляків своїх, а не покаялись від діл своїх”. (Одрк. 16:10,11) З того часу земні релігійні вожді знаходяться з темряві, і вони дальше зневажають ім'я Бога Єгови, заявляючи, що вони будуть володіти землею замість великого Теократа через Ісуса Христа.

26 По 1918 році великий “Вибраний Слуга” Єгови, Ісус Христос, випровадив вірних з темряви до цілковитого світла і ужив їх проголосити “цю євангелію царства” та звіщати про ім'я Всевишнього. Ті люди в релігійних організаціях, що бажали справедливості, і котрі вступили в контакт з цією вісткою царства, слухали її і повірили їй, й утекли до Господа; і відносно них написано: “Щоб очі сліпим одчиняти; щоб виводити в'язнів із в'язниці, а сидячих у темряві – з темниці”. (Іса. 42:7) Господь сказав до тих ув'язнених релігійними інституціями: “Виходьте на волю, а тим, що в темряві: Ійдіть на світло”. (Іса. 49:9) Аж до 1915 року вповні посвячені були в значній мірі утримувані як в'язні через релігійністів, і вони знаходились до певної міри в темряві, але в той час, як Господь прийшов до свого храму, Він випровадив цих вірних одиниць із темряви у дивне своє світло. (1 Петра 2:9) “Котрий збавив нас од власти тьми і переніс у царство Сина любови своєї”. (Кол. 1:13) Всі ці вірні одиниці, що пробувають у світлі, мусять безперестанно звіщати хвалення Богу Єгові і його Царю. “Бог світло, і... коли ж у світлі ходимо, то маємо спільність”, спільність з Ним і один з одним; спільність з Богом і Христом і з усіма членами Сиону. (1 Йоана 1:5–7) Ця спільність або співучасть значить, що всі з останка ходять з послушенстві з їх Богом.

27 Всі, що знаходяться у світлі і прибувають в ньому, не будуть сумніватись, який є замір Єгови; тому апостол додає: “Ви... не в темряві, щоб той день як злодій захопив вас”. З початком “дня Господа” той день прийшов на них як злодій, та це не сталось, аж з 1922 року, що вірні одиниці довідались, що Господь прийшов до свого храму, та тепер вже нема потреби для них бути в темряві в тій частині “дня”, коли “знак” стане явним. Коли той знак стане виразним для вірних, а нагале знищення прийде на ворога, тоді жоден, що говорить правду, не буде мати сумніву. В цьому вершку дня Господнього вірні не дадуться звести кличком релігійністів “упокій і безпечність”, ані вони не знайдуться з темряві; той “день” не прийде на них як злодій. Вони бачуть це ясно. Після *Роттердама* значіння цього тексту є: “Щоб той день як злодій не зловив вас”.

28 Звичайно злодії приходять уночі, коли темрява покриває все. Божий закон зазначає, що наколи злодія спіймають на гарячому нічному порою, його можна було вбити без порушення вічної угоди. (2 Мойс. 22:2) Завважте, як цей закон Божий відноситься до противників Теократії. Релігійністи і передовці їх стада, включаючи “лукавого слугу” клясу, знаходяться покриті густою темрявою, і в тій темряві вони стараються викрадати в людей їх посвячення, віру, почитання і служення Господу Богу, і спричинити, щоб люди йшли за людьми як проводарями, і для тієї цілі вони кричать: “Упокій і безпечність!” Той крик є ложний. Негаймо потім вони будуть повбивані рукою Господа. Спершу на них прийде присуд або “прокляття, що виходить на всю країну кожен, що краде–кривдить, буде вигублений”; і “ввійде воно в господа злодія і в господа того, що моїм ім'ям ложно божиться”. – Зах. 5:1–4

29 Цей присуд, давно тому записаний, буде виконаний в Армагедоні. Ось так злодії, що вломлюються, будуть знищені великим Екзекутором Ісусом Христом. Завважте, що Писання наведені від Захарії 5 голова уживають цих слів: “Того, що моїм ім'ям ложно божиться”. Це не може значити нічого іншого, як “лукавого слугу”, т. є., тих, що колись зробили угоду з Богом виконувати Його волю, і котрі опісля поламали ту угоду, звернувши до світа і проти Бога, з'єднавшись з іншими релігійністами противитись Теократичному правительству і помагати релігійністам викрадати посвяту людей від Єгови. Це точно те, чим “лукавий слуга” з того часу тепер займається, і звертаючись до них, Єгова через свого пророка каже: “Бачив ти злодія, то й радо приставав до його, і з перелюбниками ти накладав; губам твоїм дав ти волю до злого, а язиком твоїм кував зраду. Ти сидів там і виговорював проти брата твого, ти кидав безчесть на сина матері твоєї”. – Пс. 50:18–20

30 Ті, що були колись просвічені, але котрі стались невірними і відтоді здружилися з релігійністами, спостерігали як релігійні провідники викрадали людей з Теократичного правительства і приєднувались до таких злодіїв, кажучи: “Де є який доказ Теократії?”

31 Це вони чинили замість підняти тривогу проти злодія. Отже, вони стались учасниками із злодіями.

Всі злодії, що стараються викрадати людей з Теократичного правительства, добровільно і умисно ломлять Божий закон, і коли вони так викрадають, Єгова через свого Екзекутора Ісуса Христа повбиває їх. Нагле знищення прийде на них, і ніхто не знайде спосіб до утечі.

32 Чи є яка причина або вимівка для когось—будь з вірного останка до тепер мати сумнів щодо заміру Єгови? Певно що ні! Апостол робить натиск на цей факт, кажучи: “Усі ви сини світла (П. В.) (Бо усі ви сини світла), і сини дня; ми не (сини) ночі або тьми”. (1Сол. 5:5) “Бог світло, і ніякої у нього темряви”. Він є “Отець світла”. (Якова 1:17) Через Сион, свою “жінку” (організацію), Бог народив і признав за своїх синів членів громади храму, і ці “всі навчені Богом”. (Іса. 54:13; Йоана 6:46) Отже, такі не знаходяться в темряві, бо є синами Бога, синами світла Таким Єгова відкриває своє світло, і в цьому часі темряви відкриває їм свій замір, і який є Його замір в скорому часі підносно лукавих.

33 З приходом дня Господа, велика темрява прийшла на релігійоністів і політичних проводарів. Вони дивилися на землю і неначе казали: “Ця земля є наша і ми візьмем її, і будемо утримувати її для себе.

34 Релігійоністи поєднались з політичними самолюбними диктаторами, і через те, після святого Письма, є винуваті в духовому перелюбі. (Якова 4:4) Про духових злодіїв і п’яниць Господь каже: “Є між ними й вороги світла, що не знають шляхів його, й не ходять стежками його. Досвіта встає убийник, вбиває бідного й нужденного, а ніччю стає злодієм. Темряви й те око жде, що до перелюбок ласе; говорить: Ніхто не побачить мене, – та й вид собі закриває. В п’ятмі підкопуються в доми, що по днині собі їх запримітили, світла вони не хочуть знати. Бо густа тьма – се їх ранок, із мороком дружні вони, люба їм п’ятма да страхи”. (Йова 24:13–17) Такі люди, будучи вкрай самолюбними, ненавидять Теократичне правительство, і вони люблять темряву радше чим світло, тому що діла їх є лихі. – Йоана 3:19

“ЗНАК” БЛИЗЬКО

35 Всі члени вірного останка тепер ясно бачуть, що релігія – це інструмент, котрим Сатана засліпив провідників і людей і зловив їх всіх у свої сіті. Вони бачуть, що всі народи впали під вплив і силу демонів, де Сатана є головними з між них, і задля тієї причини всі вони є проти Бога і Його царя, і проти кожного, хто проголошує Теократичне правительство. Не може бути найменшого сумніву, що народи, які придушували правду відносно Теократії і стримували свідків Єгови, чинили це після приказу Сатани і зборища його демонів. Майже всі держави Європи потрапили під силу тоталітарного правління. Дух деспотичного правління стоїть проти Теократичного правительства і сильно противиться всім, хто проголошує Єгову і Його царя. І що це означає? Це є “знаком”, що Сатана зі своїм зборищем нечистих духів зібрав народи на “війну в день той великий Бога Вседержителя”, і тепер остається лише чекати того

“знаку”, коли та битва зачнеється.

36 Робота свідцтва Теократії, як здається, є докопана у більшості країн “християнства”. Це не має занепокоювати вірних слуг Бога Єгови, бо вони знають, що робота свідцтва є Божою роботою, “Його незвичайним ділом”, і що вона мусить прийти до закінчення перед початком Божого “дивовижного діла”. Вони також знають, що та робота не може прийти до закінчення аж до Богом назначеного часу. Єгова через свого Слугу і Оправдателя Ісуса Христа виконає свій замір. Він не помиляється. Ніщо не може прийти без позволення Бога і Його царя. Отже, знаємо ж, що люблячим Бога усе допомагає до доброго, вірним, котрі покликані для Його цілі. (Рим. 8:28) Тим—то вірні послідувачі Ісуса Христа спочивають в мирі ума, вважно і чуйно очікуючи па появу знака початку битви.

37 Многі народи землі тепер провадять війни. Але ті війни не є частю битви Армагедону. Коли “битва того великого дня Бога Вседержителя” зачнеється, тоді війни народів землі будуть завершені. Цілком є можливим, що перед тим часом народи будуть мати полатану сяку—таку мирну угоду між собою. Тепер тоталітарні правління придушують вість Теократії, і треба сподіватися, що у той час, як вони перестануть воювати між собою, тоді всі тоталітарні володарі зосередять свою увагу, щоби цілковито придушити все, що має відношення до Теократичного правительства.

38 Що ж тоді це значить, що Теократичне правительство придушється тепер у многих народах? Це означає, що скоро наближається час, коли “знак” Армагедону буде ясно відокритий і всі, що стоять по стороні Єгови, побачуть і зрозуміють це. Тим “знаком” буде, проголошення “упокій і безпечність”; який—то знак не може цілковито явитись так довго, як виконується робота свідцтва Теократії по цілій землі.

39 Чи має хтось із Божих людей тепер зітхати і плакати із—за того, що вони бачуть, що робота свідцтва приходить до закінчення? Аніскільки. Протинно, вірні будуть радуватись. Вони знають, що це є Божя робота. Вони цілковито вповають на Єгову і Його царя. Отже, замість бути сумними і в розпуці, вірні будуть дальше казати: “Я же вповаю на доброту твою; серце моє нехай зрадується спасенням твоїм. Співатиму Господеві, Він бо сотворив добро мені”. – Пс. 13:5

40 Єгова стримав час клопоту або світову війну в 1918 році, щоби надати нагоду своїм слугам проголосити Його царство і Його ім’я по всій землі. З того часу свідки Єгови користуються благословенним часом бути діяльними в службі проголошення царства. “Ся євангелія царства” проповідується по всьому “християнству”. Божя осторога була дана, і вірні свідки побачили, що Ісус Христос, великий суддя, збирає до себе своїх “інших овець”, “велику громаду”. Ця велика громада є без визначеного числа, яка складається із людей доброї волі, які будуть шукати Господа перед настанням битви Армагедону. Коли великий Теократ і Його цар знайдуть

відповідним цілком закінчити роботу свідцтва, тоді всі, що люблять Бога і Його царя, будуть радуватись, тому що вони будуть знати, що наблизилась визволення. Кожна вірна одиниця буде пильно чувати за тим “знаком”. Знаємо, що знаходимось тепер в “часах і порах”, коли царство Боже є установлене в силі. Всі фізичні факти у світлі пророцтва доказують, що це є властиве заключення. Отже, “ознаки часу” були і є очевидними, а наступним побачимо той знак, що Армагедон є близько початку, і що визволення наближилось.

ПОРАДА

41 Апостол під керівництвом Господа, пишучи до церкви, розказує вірним, який властивий напрям для їх поступовання вони мають узяти. Апостол, що писав ті слова, перебуває тепер в духовому стані з Господом, тоді як останок знаходиться на землі з Господом. Порада вірним на землі є ця: “Тим же оце не спімо, як інші, а пильнуймо і будьмо тверезі”. – 1 Сол. 5:6

42 Хотяй робота свідцтва по цілому світу є на окінченню, та ніякої вимівки не може бути для жодного посвяченого спати або бути байдужим. Всі слуги Бога мусять тепер бути високо пильні до їх привілеїв служби і виконувати ту службу, оскільки вони мають нагоди. Також вони мусять бути пильні до того факту, що Оправдатель Єгового ім'я кермує і виконує Божий замір, і що оправдання імені Єгови є найважнішою річчю; і кожний вірний буде вельми бажати мати деяку часть в тій великій події. Вони мусять бути пильні і обачні до діяльності ворога та щоб змогли скоро зрозуміти певний “знак”, що битва зачинається.

43 Отже, апостол дає даліше раду: “Пильнуймо і будьмо тверезі”. Вони мусять стримуватися від сонливої млявості, а бути насторожі інтересів царства і для відпертя ворога всякого часу. Сп'яніння вином сатанської політики приводить до затьмарення свідомості. Уникайте цього. Пийте дармо вино (тобто радість Господа) тепер в царстві. Радійте, що маєте привілей стояти на стороні Господа і воювати за Теократичне правительство. Те вино не затьмарює свідомості, але скоріше вигострює пильність Божих людей і збуджує серце. Те вино дає змогу нам оцінити оправдання імені Єгови. Звичайно, що слово “вино” ужите тут є символічне і означає радість Господа.

44 Позаяк вірні слуги Єгови знаходяться в “тім дню”, то вони мусять поводитися відповідно. Відносно цього Писання дає раду: “Ті бо, що сплять, у ночі сплять, і що впиваються, у ночі впиваються. Ми ж, (сини) дня, тверезімося, одягнувшись у броню віри та любови і (надівши) шолом надії на спасенне”. – 1 Сол. 5:7,8

45 Світло в цьому дню Господа є надто ясне, що не дозволяє нікому з вірних чинити кривду, особливо своїм ближнім християнам, але навпаки, вони мусять оминати те. Господь дивиться на мотиву, тобто на серце. Бути тверезим значить бути спокійним і гостро пробудженим, серйозним, сталим, відважним і вповні вповати на Господа.

Таким чином вірний буде стійким до всього, щоб не прийшло. Знайте, що воля Божа буде виконана на землі, як і на небі. Вповайте цілком на Всемогучого, Всевишнього, і на Його Виконавчого Чиновника, Ісуса Христа.

46 Щоб бути належним чином озброєним, то апостол радить “одягнутись у броню віри та любови”. Це значить цілковите посвячення серця Теократу і Його правительству, повне довір'я і уповання на Господа, і вірне посвячення Богу і Христу. “Броня” символічно представляє стан серця, що означає безумовне посвячення Єгови. Велика боротьба бере місце, і вірні мусять бути озброєні. “І (надівши) шолом надії на спасенне”. Спевністю, що ум має кормитися словом Божим, значіння якого Бог відкриває тепер тим, що люблять Його. “Старайся поставити себе вірним перед Богом”. (2 Тим. 2:15) З довір'ям уповайте на Господа Бога з цілковитою надією, що Він напевно визволить тих, що люблять Його; отже, нехай серце радується в Його спасенню.

47 Оправдання ім'я Єгови є запевнене. Спасення для всіх тих, що залишаться вірними Богу, є також запевнене. Здається, що спасення обіймає схоронення деякого з останка під час битви Армагедон і залишення їх на якийсь час на землі по Армагедоні. Посідати знання про замір Єгови і ходити в світлі є це безпечним провідником для голови або ума і тримає одиницю на властивій дорозі. Шолом на голові зображує це. Перебувати в шоломі, котрий є також символом війни, означає, що ті, хто посідає його, буде властиво кермованим правим шляхом і буде звертати свій ум всякого часу на річі приналежні до Теократії.

48 Є це цілком певним, що незабаром Божий гнів буде виражений проти всіх ворогів, однак той гнів не є проти тих, що люблять Його. “Бо не призначив нас Бог на гнів, а на одержанне спасення, через Господа нашого Ісуса Христа, що вмер за нас, щоб, чи то пильнуємо, чи то спимо, укупі з Ним жили”. (1 Сол. 5:9,10) Добровільні противники Тократії є визначені як “безсловесні звірі, природні, що родяться на... забиття”. (2 Петра 2:12) Єгова довго терпів “посуди гніву” наготовлені на знищення, і тепер день обрахунку прийшов, коли Він осує геть ворога. Та той гнів не призначений для Його слуг, а навпаки, Бог постарався о спасення для тих, що люблять і служать Йому.

49 Тепер прийшов день Господа Ісуса Христа. Він “вмер за нас”, і всі ті, що залишаться правдивими і непохитними в їх посвяченню і службі до Нього, мають цілковите запевнення отримати спасення і визволення. Всі ті, що були викуплені і котрі вмерли вірними в Христі, знаходяться тепер по іншу сторону занавіси, тоді як останок вірних знаходиться ще на землі; і так, після значіння Писання, всі такі навіки будуть з Господом.

ПОТІХА

50 Безсумніву, що натхнені слова апостола були записані давно тому для особливої користі вірних слуг Єгови тепер на землі. Це є “времена люті; і цей факт зрозуміли всі думаючі одиниці.

Ті, що є проти Теократії, нічого не знають для їх потіхи. Як шалена повинь переповненого Йордану, вони біжуть на вірну смерть. Божий вірний нарід тепер на землі бачить те велике горе і нещастя на людях, і це є їхнім привілеєм і обов'язком вірно нести свідоцтво до тих, хто бажає слухати, розказуючи їм про Теократію, і що це є єдиний спосіб утечи до безпеченстаа і життя. Також їх високим обов'язком і відповідальністю є потішати і скріпляти один одного, говорячи разом про великі правди, котрі Єгова через Ісуса Христа відкриває для вірних в цей час. Всі слуги Єгови, котрі знаходяться ще в організмі з тіла, є немічні в собі; але вони є сильні в Господі наколи вони вповають цілком на Господа.

51 Місія “Вартової Башти” є, щоб звертати увагу на ласкаву провізію, котру Єгова зробив для тих, що люблять Його і безперестанно голосять осторогу тим, що бажають пізнати дорогу праведности і життя. В послушенстві до порад святого Письма ті, що люблять Теократичне правительство будуть оберігати і добре доглядати те, що призначив Господь до навчання. Всі такі будуть тримати свій ум і серце прикутими до великого Теократа і доставляти благословенства Його правительства.

52 Через много століть любимиці справедливості зосереджували свої серця і надію на Теократичне правительство. Своєю кров'ю–життям вони несли

свідоцтво своєї віри і посвячення в те благословенне правительство. Тепер велика Теократія під Ісусом Христом, царем, прийшла, і Його правління справедливості буде тривати навіки і наповнить землю радістю і людьми на славу Всемогучого Бога.

53 Однак, нагода служби ще є, і ніхто з вірних не занедбає скористати з цього. Можемо бути певні, що Господь вияснить “знак” своїм людям, які є тверезі і пильні зараз, перед розпочаттям битви того великого дня. Постійна пильність і чуйність є конче необхідна тепер. Повне і цілковите довір'я і уповання на Господа є також конечним. “Твердого духом хорониш ти в повному впокої, за те, що вік на тебе вповає. Вповайте ж на Господа повіки, бо Господь ЄГОВА – се твердиня вічна”. (Іса. 26:3,4, англ.) Коли “знак” Армагедону стане виразним, то чи не на той час буде відноситись ця обітниця Господа до Його людей, а саме: “Ійди ж, народе мій, ввійди в свої хатини; зачини за собою двері, сховайся на часинку, докіль гнів перейде”. – Іса. 26:20

54 Всі, що люблять Єгову, Його царя і царство, будуть радуватися і “потішати один одного словами сими”, котрі Він порушив написати раніше для їх напominання і надії: “Блаженні всі (люди), що надіються на Його”. (Пс. 2:12) “Благословен Величний Господь! День в день щедрить нам Бог нашого спасення”. – Пс. 68:19, *Помтердам*.

АОД

(Переложено з англ. “Вартової Башти” з 15–го вересня, 1940)

Часть 1

“Покажи мені, Єгова, дорогу твою; буду ходити в правді твоїй; прихили серце моє до страху імені твого”. – Пс. 86:11, А.П.В.

ЄГОВА, Всемогучий Бог і Ісус Христос є одно. Сказав Ісус: “Я і Отець одно”. (Йоана 10:30) Бог Єгова є Отець; Ісус – Син. Єгова не має початку ані кінця, отже “вічний”. (Пс. 90:2) Ісус Христос є початком творива Єгови. (Одкр. 3:14; Йоана 1:1–3) Далше Ісус сказав: “Отець мій більший мене”. (Йоана 14:28) Як тоді Отець і Син є одно? В тому, що вони є в повній гармонії і цілковитій єдності. Вони працюють разом в точній гармонії або єдності. Отець і Син є в цілковитій однастайності або спільности. Ісус Христос, Син, всякого часу виконує волю Бога Єгови: “Бо зійшов я з неба, не щоб чинити волю мою, а волю Пославшого мене”. (Йоана 6:38) “Чинити волю твою, мій Боже, моя радість, і закон твій в глибоині серця мого”. (Пс. 40:8) Єгова – великий Теократ. Ісус Христос є цар ділаючий для Теократа. Теократія – це правительство Єгови, яке ділає через Ісуса Христа.

2 Отже, з цього слідує, що в Теократії все мусить бути в точній гармонії, єдності або спільности з Єговою і Ісусом Христом. Бог Єгова дав

Синові тих, що становлять членів Його духового тіла. Ці складають 144000 членів, зібраних з вірних апостолів і опісля тих, що увірували, покорилися і стали приведені в “тіло Христа” і доказали свою вірність аж до смерті. (Одкр. 2:10) Всі такі мусять бути в повній гармонії і єдності, як зазначив Ісус: “Щоб усі одно були; яко ж Ти Отче, в мені і я в Тобі, щоб і вони в нас одно були, щоб світ увірував, що Ти мене післав єси”. – Йоана 17:21

3 Ці слова Ісуса ясно зазначають, що спільність означає повна і цілковита єдність в діяльності. Таке мав на умі апостол, котрий під натхненням духа сказав відносно вибирання членів тіла Христового: Дочки дійдемо всі до з'єднання віри і познання Сина Божого, до чоловіка звершеного, до міри зросту сповнення Христового, ... а ходячи поправді в любови помножаймо все в Того, котрий єсть голова, Христос”. (Єфес. 4 13–15) Отже, Єгова, Ісус Христос і всі інші, що мають до чинення з Теократичним правительством, мусять бути цілковито з'єднані, всі працюючи в Божій організації під керівництвом її Голови.

4 Через довгий період часу Єгова робив і записував в Біблії багато пророчих образів з ціллю, щоби в теперішнім часі допомогти вірним на землі, що люблять і коряться Йому, бачити і оцінити поступ Теократичного правительства. Між тими пророчими картинами була та, в котрій Аод відігравав визначну частку. Ця пророча драма, тут розглядувана, є для научення Божих людей. Її сповнення є тепер в перебігу, близько свого вершка, отже, становить предмет великого інтересу для тих, що цілком вповають на великого Теократа.

5 Єгова є “Отець милосердя і Бог всякої утіхи”. В часі найбільшого утиску Він потішає тих, що цілком вповають на Нього і ревно служать Йому. Тепер посвяченому останку і їх співтоваришам жорстоко противиться ворог, проте вони не є цим затривожені або знеохочені. Європу наводнили знаряддя Сатани, ділаючи під повідництвом Гога, демона, і інших спільників демонів. На європейському континенті “незвичайне діло” Єгови, яке передує Його “дивовижному ділу”, здається, є наокінченню. В Британії та Америці поступ роботи свідочства зазнає великої труднощі. Скрізь великі релігійні організації, працюючи разом з політичними і торговельними союзниками, виступають до виконання змови, щоби знищити тих, що вірно служать Єгови. Всі ці заговірники є проти Теократичного правительства, і це є причиною, чому вони переслідують свідків Єгови.

6 По всій землі сьогодні народ Єгови, що служить Йому і попирає Його Теократію, з довір'ям вповає на Бога Єгову і Його царя, і спільно прохають “Висших Властей”, щоби осоромити Божих ворогів. Ту молитву, яку вони тепер виражають, Єгова порушив записати століття тому. Він повідомив тих, що люблять Його, що тепер настав час післати те благання до небесного престолу. Отже, вірні є показані через Божественне Письмо яко такі, що засилають до небесного престолу от ці слова. “Боже! Не мовчи; не німуй; озвися, Боже! Бо ось, вороги твої розбуялись, і ненавидники твої підносять голову. Зрадливо змовляються проти народа твого, і нараджуються проти тих, що бережеш їх. Кажуть: Ходім, знищимо їх, щоби не були вже народом, щоби ніхто не згадував більше ім'я Ізраїля! Вони бо радили раду однодушно, зробили змову проти тебе. Зроби їм те, що Мидіяніям, що Сісері, що Явиму коло потоку Кисона. Котрі, знищені коло Ендора, гноєм для землі стали. Як огонь ліси пожирає, і як полум'я гори запалює, так ти гони їх вихром твоїм і бурею – хуртовиною, злякавши, змети їх. Сповни лице їх соромом, щоби шукали імені твого. Господи! Щоби осоромились і злякались на віки, і зо встидом погибли”. – Пс. 83:1–5, 9, 10, 14–17

7 Треба з натиском завважити, що молитва, зазначена в повисшому тексті і тепер положена в уста Божих помазаних і посвячених людей, яку ці посвячені слуги Бога Єгови вимовляють, зв'язує разом Явина та Мадияніїв, позаобраз котрих є тепер в діяльності. Цього разу молитва звернена до Єгови, щоби спустошення, яке Він зсилає на своїх старинних ворогів,

повторилося знову проти тих, що змовились тепер проти великої Теократії під Ісусом Христом, і котра-то Теократична організація включає Божих “захованих” людей. Упадок Мадияніїв був пророчим. Ця драма бере тут під розвагу не лише Аода, але також Ізраїльтянів, Божих завітуючих людей, Моабіїв і інших. Драма про упадок Мадияніїв, і котра записана для надії Божих людей, є потіхою для жиючих тепер на землі. (Суддів, голови 6–8) (Дивись також *Вартова Башта* 1935 рік, артикул “Битва Єгови”, сторінки 3–76) Письмовий запис про Сизару і Явина знаходиться в книзі Суддів, голови четверта і п'ята; і відповідно до молитви записаної в повисше наведеній Псалмі 83 гл., вони мають пряму зв'язь з Мадияніями. Голова четверта Суддів відноситься до Сизари і Явина і говорить про їх поразку, котра мала місце понад 47 років перед знищенням Мадияніїв Гедеоном. Та четверта голова зачинається цими словами: “Сини Ізраїля робили знов те, що було не до вподоби Господеві. Аод уже був умер”. (Суд. 4:1) Текст тут наведений показує зв'язок Аода і того, що він виконував раніше.

8 Ізраїльтяни замешкували тоді в краю Канаан, і Бог полишив там деякі поганські народи, яко пробу для Ізраїльтянів. Всі ті поганські люди практикували диявольську релігію і знаходились під впливом і силою демонів, серед котрих Сатана є головним. То було дійсною пробою для Ізраїльтянів; тому що їм було сказано тримати себе осторонь від диявольської релігії і її поклонників і не мати нічого до чинення з релігією. Всі ті поганські народи були проти Єгови і Його великого Теократичного правительства, про яке Його пророчі образи предсказували. “Оце ж ті народи, щооставив Господь, щоби випробовувати ними Ізраїля і всіх тих, що не знали війни за Канаан. На те, тільки, щоби навчались воюнатись сини Ізраїлеві, що першої війни не знали: П'ять князів Філістимських, усі Канаанії, Сидонії й Гивії, що жили на Ливан–горах від Баал–Гермон до ввіходу в Емат. Аоставив їх на те, щоби випробувати Ізраїля і довідатись, чи слухатимуть вони заповідей Господніх, що дано батькам їх через Мойсея. Оце ж і жили сини Ізраїля серед Канааніїв, Гетіїв, Аморіїв, Ферезіїв, Гевіїв і Евузіїв”. – Суд. 3:1–5

9 Ізраїльтяни впали під релігійний вплив, що практикували там поганські народи: “Брали за себе їх (Канааніїв) дочки і віддавали свої дочки за їх синів, і служили їх (Канааніїв) богам. І витворяли сини Ізраїлеві зло перед Господом, і забували Господа, Бога свого, і служили Баалам та Астартам”. – Суд. 3:6,7

10 Ізраїльтяни були остережені Мойсеєм, що релігія стане сіттю для них, та вони не звернули уваги на те остереження. (5 Мойс. 7:1–16) Хоч мільйони людей називали себе слугами Божими і Христовими, то майже всі вони не звернули на осторогу, виповіджену Мойсеєм по розказу Єгови, що релігія – це сіть.

11 Завважте тут те, що взяло місце в модерному часі, котре точно сходиться з тим, що сталось з Ізраїльтянами.

Перед 1918 роком Єгови посвячені люди згодилися відложити всякі речі приналежні до релігії і бути послухними Божій волі, але там не було зроблено ясного і відкритого розірвання або відлучення від релігії. До певної міри вони практикували релігію, і через те їх одежі тотожності були занечищені. Коли Господь прийшов до храму в 1918 році, посвячені були ототоженні многими релігійними церемоніями і звичаями. Їх одежі були сплямнені релігійним брудом. Вони ще віддавали честь і похвалу людям і підданство світовим володарям, неначе ті світові володарі становлять висші власті згідно Рим. 13:1. Там практикувалось почитання сотворіння, вивиснення і вихвалювання земних провідників, і цим чином вони поповняли “гріх Самарії”. (Амоса 8:14) Там не було дійсної війни об’явленої проти релігії, що вона походить від Сатани, аж до кінця 1936 року здається, що це було всякого часу великою трудністю для посвячених триматися далеко від релігії і релігійних звичаїв.

12 Завважте даліше, що Суддів 4:1 каже: “Сини Ізраїля робили знов те, що було не до вподоби Господеві. Аод уже був умер”. Тут згадується знов про Аода. Аод виконав свою часть великої драми і вмер, і той факт, що робиться згадка про його смерть, є важливим нині, щоб досліджувати історію тієї драми і її позатиписне значення подане докладно в третій голові Суддів, а головню вірші від 12–30 включно. В цій драмі Аод і його меч виконували важливу часть.

13 В часі, про який згадується в Суддів 3:12, сини Ізраїля практикували диявольську релігію. В тому часі не було суддів в Ізраїлі. Отонійл, що був суддею в Ізраїлі, тоді вмер. Подібно від 1878 року і до 1918 року був час приготування дороги перед Єговою, перед приходом великого Судді, післаного Єговою. Тоді Господь Єгова негайно вислав Ісуса Христа Суддю до храму судити так званих християн, і також гіпокритичних релігійністів “християнства”, котрі заявляють, що є слугами Бога. Прихід Ісуса Христа до храму взяв місце в 1918 році н. е. – Мал. 3:1–4

14 Відносячись тепер до драми, завважте, що написано: “Тоді дав Господь Білонові, цареві Моабійському, перевагу над Ізраїлем; бо чинили вони те, що було не до вподоби (Єгови)”. Їх зло полягало в практикованню релігії. Моаб був сином Лота, котрий був племінником Авраама, праотця Ізраїля, ім’ям котрого був названий народ. Це зробило Моабіїв далекими родичами Ізраїльтянів. Практиковання релігії Ізраїльтянами довело той народ до великої немочі. Вони стратили ласку Єгови. Моабії займали край на схід від Йордану і були сильними, і стали більш сильнішою нападаючою стороною. Моаб в цій пророчій драмі, здається, представляє релігійних провідників, що працюють за наймом, цебто, релігійний, комерційний і політичний клас, які прийняли і практикують релігію для самолюбної цілі. Такі становлять релігійністів, що володіють краєм, знаним як “християнство”. Зараз перед переходом Ізраїльтянами річки Йордан в Канаан, Балак, цар Моабський, найняв Балаама, невірного

пророка, релігійніста (а в теперішньому часі “п’ята колона”), щоб постаратися стягнути прокляття на Ізраїльтян, та Балаама не вдалося зробити це з невинним народом. – 4 Мойс. 22:1–41; 23:1–30

15 В нинішніх часах багато, що заявляють бути вповні посвяченими Господу, даліше тримаються релігійних звичаїв і признають і підкоряються людям яко “висшим властям”. Такі стались жертвою великої торгівлі або комерційно–фінансової сили, котрі разом з тими, що практикують релігію задля самолюбної причини, ділають під впливом і силою демонів. Цей союз був представлений через Моабітів.

16 Що тичиться зміцнення Моабітів, як зазначено в текстах святого Письма, то очевидна ціль Єгови не була, щоби знищити своїх людей, які були щирими але обманутими. Його ціль так поступити з ними була, щоби відкрити їм очі на їх жалюгідний стан для того, щоби вони могли побачити, хто був їхнім ворогом, а хто був їхнім дійсним другом, і щоби люди доброї волі могли знайти дорогу утечи і служити Богу в дусі й в правді. Він часто говорив їм, що релігія станеться сіттю для них; і тепер Він покаже їм більш повно, як вони впали в сіть Диявола. Так само в теперішнім часі ті, що трималися релігії, переходили деякі досвідчення, котрі–то досвідчення робили добро тим, що дійсно любили Бога, і котрі пильно шукали пізнати і чинити Його святу волю.

17 Еглон, цар Моабський, приготувався до нападу на Ізраїльтянів: “Скупив він до себе Аммоніїв та Амалекіїв, побив Ізраїля та й підневолив Пальмовий город”. (Суд. 3:13) Коли він зібрав своїх союзників Аммоніїв та Амалекіїв, тоді пішов на Ізраїльтян. Він наслідував тактику Диявола, збираючи до своєї помочи політичних і комерційних союзників та всіх релігійністів. Так установлено було в практиці всякого часу, що комерційні і політичні елементи закликали до діяльності релігійний елемент, коли починали кампанію загарбання. В пророчому образі Аммонії були вжиті, щоб представити головню політичний елемент, який становить часть сатанської організації між людьми, і всіх, що практикують диявольську релігію. Вони виставляють державу понад Бога і вважають, що державу повинні почитати яко висшу владу. Іншими словами сказати, послушенство мусить спершу бути надане державі.

18 Амалекії, здається, були корінними жителями краю на південному заході від Содоми і Гомори. (1 Мойс. 36:15,16) Коли Ізраїльтяни подорожували з Єгипту до краю Канаан, Амалекії були першими, що напали на Ізраїльтянів. За той недозволений та неоправдаий напад на Ізраїльтянів, Божих завітуючих людей, Всемогучий заявив, що Амалекії мусять бути знищені. (2 Мойс. 17:8–16) Звідси виходить незмінне правило Єгови щодо всіх тих, хто без ніякої причини нападає на Його вибраний нарід. За часу цариці Естери, через повішання Амана і його синів та повбивання” їх союзників, Божий замір відносно Амалекіїв був виконаний. – Гляди Естери, голови 7, 9

19 Амалекії, що були вжиті в цій пророчій драмі, в цій точці представляють релігійний елемент. Релігія була першим або споконвічним елементом сатанської видимої організації, а комерція і політика були додані пізніше. Всі ці три елементи наслідують диявольську релігію.

20 Письмова згадка зазначає, що ці союзні загарбники під царем Еглоном перейшли Йордан і напали на “пальмовий город”. Єрихон називали “пальмовий город”. (5 Мойс. 34:3. Суд. 1:16; 2Пар. 28:15) Та в часі, котрий береться тут під розвагу, Єрихон був зруйнований до основин силою Господа, коли-то Йозуя провадив Ізраїльтян в поході навколо його стін. Тому пальмовий город мав бути розміщений в близькій околиці Єрихона серед пальмових дерев; звідси й таке його ім'я. Раніше Єгова зробив одне а найбільших своїх чудес в знищенню Єрихона.

21 Коли Еглон прийшов в землю Канаан і осівсь в пальмовім городі, Йозуя тоді вже був вмер около сто років. Ізраїльтяни були в тому часі вироджені з причини прийняття релігії супроти Єгового виразного приказа і остороги. Вони були захоплені Дияволом, який уживав до того релігію, яко знарядя. Тепер Єгова дозволив, щоб знамените місце, околиця пальмів, знайшлася в руках поганських загарбників. Ізраїльтяни вибрали йти за диявольськими видумками, і Єгова дальше уже не воював за них у битвах. Вони мусіли перебувати в чистоті, щоби наслідок був для їх добра. Єгова попередньо оправдав своє ім'я в “пальмовім городі”, тобто Єрихоні, але Ізраїльтяни забули про те. Пальми представляють тих, що ростуть рівно і прямо. (Пс. 92:12, Єрем. 10:5, англ.) Нарід Ізраїля не належав тоді до тієї класи, тому що вони звернули до релігії. Вони забули їх угоду бути послухними Богу, і звідси такий їх нещасний стан.

22 Завважте на обставини, які існували в “християнстві” около 1917 та 1918 років. Народи воювали між собою. Релігійні захищали і цілком попирали ту війну. Там були такі, як пальмове дерево, що намагались стояти прямо за Господа і для чести Його ім'я. Однак, більшість з них показали страх і дальше трималися релігійних річей, подібно “християнству”, яке цілком релігійне. Ті, що бажали і до деякої міри старалися бути прямими по стороні Господа, указували велику пошану і похвалу до імені чоловіка, що був їх провідником і котрий недавно вмер. Вони також практикували релігійні звичаї в давню чести непотрібної пошани іншим людям, знаним як “старші” в церкві. Вони практикували почитання сотворіння і займались “виробленням характеру”, стараючись приготувати себе бути цілком відповідними під час їх перебування в тілі, щоб піти до неба. Вони занедбали бути зайнятими в службі Єгови, щоби нести свідоцтво про Його святе ім'я і Його царство. Вони також признавали і шанували людських володарів, неначе вони були “висшими властями”, цим чином знехтували Єгову і Ісуса Христа, дійсних “Висших Властей”. То був час початку зібрання “великої громади”, що було представлено через

повівання пальмовими віттями на свято кучок. (Одкр. 7:9,10) Злучений ворог, що противиться Теократії, всякого часу складався з релігії, політики і торгівлі під розказом свого отця Диявола, і ця конспірація ворога старалася перешкодити роботі Божих людей в несенню свідоцтва про ім'я великого Теократа, та в несенню Його вістки до людей доброї волі, що будуть становити “велику громаду”. За те, що посвячені показали страх і занедбали їх угоду з Богом та трималися релігії і релігійних звичаїв, Єгова дозволив, щоб ворог опанував їх на якийсь час. Бог не відкинув цілком своїх посвячених одиниць, але вони цілком мусіли тепер бути покарані і доказати свою невинність в пробі: “Кого бо любить Господь, навчас; і б'є всякого сина, котрого приймає”. (Жид. 12:6, *Діаглот*). Через покарання, що прийшло на них в 1917 і 1918 роках, декотрі з посвячених довідалися про цілковите віддання себе Єгові і Його царству. Вимагався деякий час для тих посвячених одиниць щоби вповні оцінити їх відповідальність, віддавши себе повністю і цілковито на службу Господа. Посвячені переносили досвідчення і ці досвідчення або тяжке випробовування прийшло на них перед тим, нім вони вповні оцінили, що релігія являється сіттю для кожного, хто практикує її. Нині Божі посвячені люди оцінили, як ніколи перед тим, що релігія є сіти Диявола і ужита, яко обман між людьми

23 Повертаючись тепер до пророчої драми, завважте на записані слова: “І були Ізраїльтяни підневолені Еглонові, цареві Моабійському, вісімнадцять год”. (Суд. 3:14) Протягом того періоду вісімнадцять років царювання, Еглон, цар Моабський, виявив велику гордість. Написано відносно Моаба “Пишався бо проти Господа. Хиба ж Ізраїль та не був сміховищем у тебе? Чи то ж його та поймано між злодіями, що ти, було, як заговориш про него, так і похитуєш головою?... О, наслухались ми про гордоші Моабові – гордоші без міри, як він високо ніс себе, як пишався, як у гору неслося серце його. Знаю я, говорить Господь, буйність його, та вона марна, пусті слова його; не здоліють того вчинити (що говорять)”. – Єрем. 48:26–30

24 Через вісімнадцять років Ізраїльтяни перебували з рабстві того гордого царя Моабітів. Ті вісімнадцять років поневолення добре представляли новочасне поневолення, обіймаючи вісімнадцять років, в котрих Господні люди перебували в поневоленню. Посвячені діти Єгови були до певної міри поневолені релігійністамн “християнства”, котре-то поневолення взяло своє місце з 1914 року, з початком світової війни. Вісімнадцять років опісля, а іменно, в 1932 році прийшло визволення з того поневолення. Релігійне упорядкування між Божими посвяченими людьми, що мало “вибраних старших” над Божими людьми на землі, було обнажене і усунене, і Божа святиня стала очищена від того акти-Теократичного упорядкування. – Дан. 8:14

(Продовження слідує)